

نقش افسر نقشه بردار تبریزی در تعیین سرحدات ایران و شوروی

پایان تدوین برنامه عملیاتی رشد اقتصادی آذربایجان شرقی

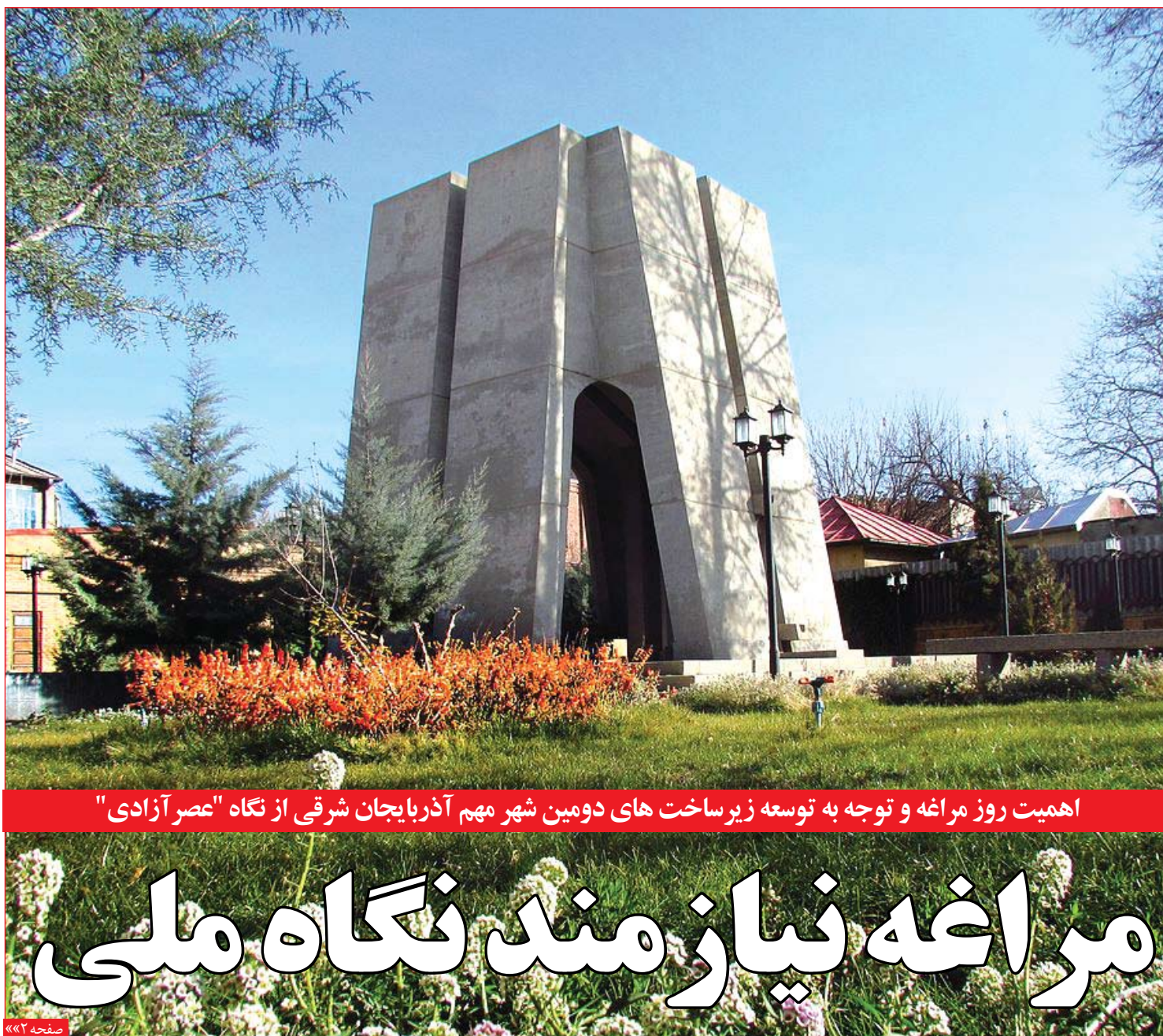

تاکید امام جمعه تبریز بر توزیع عادلانه بودجه توسط شرکت ملی صنایع ملی مس ایران

اولین جشنواره پخت نان محلی در شهرستان اهر برگزار شد؛

توانمندی اهر در پخت نان دو متری و غذاهای نان پایه

شقایق عوض زاده این بار با دو اجرای متفاوت در یک صحنه

اهمیت روز مراغه و توجه به توسعه زیرساخت های دومین شهر مهم آذربایجان شرقی از نگاه "عصر آزادی"

مراغه نیازمند نگاه ملی

تجلیل از پیشکوتان داوری آذربایجان شرقی

عوامل نون خ ۵ با حضور در ۱۶۲ به سوالات مردم پاسخ دادند؛

نمایش ظرفیت های فرهنگی اقوام در نون خ ۵

اعلام پذیرش دانشجویان و اساتید تعلیقی و اخراجی آمریکا، حرکتی هوشمندانه و انقلابی است

مناسبتی برای تبیین و روشننگری در خصوص مواضع به حق ملت ایران و نظام اسلامی پیرامون رخدادها و تحولات منطقه ای و جهانی ایجاد شده است و لازم است در راستای لبیک به تاکید رهبر فرزانه انقلاب، مبنی بر جهاد تبیین، با تلاش و مجاهدت مضاعف وارد صحنه شد و به ابهامات و شبهات جوانان و دانشجویان، پاسخ دهیم و کوتاهی در این رسالت خطیر به هیچ عنوان قابل قبول نیست.

حسینی تاثیر فشار افکار عمومی برای تغییر در سیاست های تجاوز طلبانه آمریکا را حائز اهمیت دانست و گفت: نباید اخبار واکنش ها و اعتراض وجدان های بیداری در دانشگاه ها و مجامع غربی به حاشیه رانده شده و کم رنگ گردد و البته خون شهدای مردم مظلوم غزه و جبهه مقاومت، به هدر نرفته و اثر خود را تاکنون گذاشته و بیش از این هم خواهد گذاشت و پیروزی نهایی از آن جبهه حق است و همچنان که امام راحل تاکید داشتند خون بر شمشیر پیروز است.

دادند اما امروز حضور مسالمت آمیز دانشجویان در دانشگاه های آمریکا و غرب برای پایان یافتن نسل کشی در غزه را به شدت سرکوب می کنند و همان کسانی که تمام قد از اغتشاش و آشوب در دانشگاه های ایران حمایت می کردند و کوچکترین اقدام پلیس را به شدت محکوم می کردند و شعار و ادعای اینکه هیچ مقابله ای با حرکت های براندازانه نباید صورت بگیرد، حال روی سرکوب وحشیانه و بازداشت صدها دانشجو و اساتید، سرپوش گذاشته و آن را موضوعی داخلی و پیش پا افتاده قلمداد می کنند.

معاون رئیس جمهور تاکید کرد: دنیای غرب به ویژه آمریکا در حمایت همه جانبه از نسل کشی، سرکوب آزادی بیان و دموکراسی و له کردن حقوق بشر، نقاب نفاق را کنار زده به گونه ای که دیگر حتی مزدوران شان هم از بزک کردن چهره کره تمدن غرب مستاصل شده اند.

معاون پارلمانی رئیس جمهور گفت: نظام اسلیمی برای تنبیه رژیم صهیونیستی صرفا دو سه مرکز نظامی را مدنظر قرار داده بود ولی بر همگان ثابت شد که با توجه به پدافند نقطه هم می تواند حمله و آسیب جدی بزند. وی در ادامه با بیان اینکه امروز دانشجویان در آمریکا و برخی از کشورهای غربی در اعتراض به نسل کشی رژیم صهیونیستی به میدان آمده اند، اظهار داشت: پاییز سال ۱۴۰۱، سردمداران و رسانه های برخی از همین کشورهای غربی، دانشجویان کشورمان را به هنجارشکنی، مقابله با نیروهای انتظامی، تخریب، آتش زدن، ضرب و شتم و حتی قتل و شکنجه نیروهای انقلابی دعوت کرده و بعضا آموزش می دادند و باخبرسازی های جدی و بزگمناهی یعنی اتفاقات جزئی، جمهوری اسلامی را در آستانه فروپاشی جلوه می

کاهش یافته است. در حالی که کشورهای تروتمند هشداری لازم را از این آمارها درک کرده اند، مکانیزم های لازم برای کنترل مهاجران را بکار برده و حتی در صدور ویزاهای عادی نیز شرایط سختگیرانه ای اعمال می کنند. از این رو مهاجران ایرانی راهی ترکیه، مالزی، گرجستان، عمان و قبرس شمالی می شوند که مهاجرت به آنها به دلیل نبود ویزا راحت تر است. اما زمانی که به آن کشورها می رسند تازه مشکلات چهره شوم خود را نشان می دهد. مهاجرانی را می بینیم که در کشور خود دارای منزلت اجتماعی و شغلی بودند ولو درآمد پایینی داشتند، لیکن در خارج به کارهایی مشغول می شوند که هیچ در شأن مدرک تحصیلی و یا تجربه کارشناسی نبوده و با حداقل حقوق شاغل می شوند. حتی در قبرس شمالی در بسیاری از بخش های تولیدی و خدماتی فاقد حق بیمه و یا بازنشستگی هستند. زیرا هنوز تبعه به شمار نمی روند و برای تبعه تا بعد از رفتن سال انتظار بکشند. این امر شرایط زندگی برای افراد و خانواده هایشان را با مشکلات بسیار آزار دهنده ای مواجه می سازد.

مهاجرت با هدف تغییر شرایط زندگی و اجتماعی در مسیر مثبت و تحول زا منطقی است. اما غالب مهاجران بدون توجه به شرایط کشورهای میزبان و بدون آگاهی از شرایط و قوانین آنجا دست به مهاجرت می زنند که بعد از رفتن دیگر باز گشت برایشان مشکل می شود. رفتی است که مهاجران در کشورهای بیگانه به دلیل عدم برخورداری از امکانات لازم راهی حق تابعیت قادر به استفاده از مزایای سندیگام های کارگری و یا کارمندی هم نیستند و در هر شرایطی متضرر بوده و تابع دستورات و خواسته های کارفرما هستند. دست به شکایت هم نمی توانند بزنند. زیرا اگر شکایتی مطرح شود، کارفرما قرارداد را لغو کرده و فرد باید در عرض ۴۵ روز تا ۳ ماه کشور را ترک کند. مهم ترین مشکل جایی است که تعداد قابل توجهی از مهاجران دارای های خود در ایران می باشد. به طوری که بر اساس آمارها، ایران در سال ۲۰۲۲ میلادی از بین ۱۷۷ کشور در جایگاه ۱۰۶ در خصوص فرار مغزها قرار دارد. در این میان میزان دانشجویان خروجی از ایران برای ادامه تحصیل - آن هم در دانشگاه هایی که فاقد اعتبار و تأییدیه از ایران است - غمبارتر است. با اینکه می دانند سرمایه فکری و جسمی و مالی در طول سال ها ادامه تحصیل بی نتیجه خواهد بود، باز ترجیح می دهند که به ایران بازنگردند؟ آیا کسی هست که دلایل این طرز فکر را جستجو کند؟

اینجا نیاز به موشکافی و بررسی کارشناسانه دارد و گزینه فردا خیلی دیر خواهد بود و زمانی به خود خواهیم آمد که در شرایط لزوم رشد اقتصادی و یا آمادگی لازم در رفع خطرات امنیتی فاقد نیروهای انسانی لازم خواهیم شد. کوبیدن بر طبل هایی که در طول این مدت منجر به بروز شرایط کنونی شده، فایده ای نداشته و بسیار زیان بار می باشد. بهتر است به جای تعصبات جاگامی و آرمانی و مانند اینها چاره ای اساسی اندیشیده و کمی هم به فکر آینده این کشور بود. از ما گفتن بود و بس!

یادداشت

مهاجرت، معضلی دشوار با تبعاتی دشوارتر!

خود طالب این شرایط است که دست به یکسان سازی جمعیت بزند و غیر خودی ها از کشور بروند و تنها موافقان با شرایط کشور در داخل بمانند. هر چند این تصویری بسیار بسیار غلط و در عین حال زشت است ولی این نوع فضا سازی نیز در نوع خود خطرناک است.

بنده به دلیل ارتباطاتی که با تعدادی از مهاجران از هر قشری دارم و وضعیت آنها را رصد می کنم، غالب مهاجران افرادی هستند که دارای تحصیلات حداقل لیسانس بوده و با وجود تحمل سختی های فراوان و شرایط تحقیرآمیز در خارج از کشور، هیچ رغبتی به بازگشت ندارند. صد البته دلایل روانی و شخصیتی هم در این تصمیم گیری دخیل است. زیرا با هزار بوق و کرنا راهی دیار غربت شده و اکنون بازگشتشان بعضا غیرممکن و شاید برایشان کسر شان بوده باشد.

گفتنی است که جهان ثروتمند در بحبوحه رونق مهاجرت بی سابقه گیر کرده است. از یک سو کشورهای مهاجر فرست از مشکل فقدان جمعیتی نگران و ناراحتند، از سوی دیگر کشورهای مهاجرپذیر با بحران تعدد فرهنگ ها، چالش های حاصل از حضور بیگانگان در کشورهای خود می مانند. بر اساس آمار موجود رصد خانه سازمان مهاجرتی و امور پناهندگان سازمان ملل متحد، سال گذشته ۳۰۳ میلیون نفر بیشتر از سال های پیش به قاره آمریکا، کانادا مهاجرت کرده اند. در این میان کشورهای اروپایی نیز در رتبه مهاجرت پذیری هستند. بریتانیا در حدود ۱۰۲ میلیون نفر و استرالیا ۷۴۰۰۰۰ نفر را به اجبار پذیرش کرده اند.

مهاجرت به عنوان محرک بزرگ اجتماعی است که پیامدهای اقتصادی بزرگی دارد. بر اساس گزارش صندوق بین المللی پول، نیروی کار متولد خارج در کشورهای آمریکا شمالی و اروپا نسبت به سال های قبل از دوره پاندمی حدود ۳۳ درصد افزایش یافته است که به نظر می رسد شاید در ظاهر موجب رشد اقتصادی کشورهای مهاجرپذیر شده باشد ولی تأثیر مهاجرت بسیار فراتر از یک اثر حسابی بر تولید ناخالص داخلی است. افزایش جمعیت در کشورها زمینه ساز بروز تورم، کاهش خدمات اجتماعی و تضمین استانداردهای زندگی در کشورها شده و فشار زیادی را بر بودجه های دولتی وارد می کند. بدون شک مهاجران به محض ورود به کشورهای میزبان نیازمند چیزهای عادی زندگی هستند که میزان تقاضا را در زمینه های مختلف افزایش می دهد. یکی از بارزترین تقاضا مربوط به مسکن است. به طوری که در کشورهای اروپایی به ویژه آلمان، هلند، بلژیک، فرانسه، انگلستان و قبرس کمبود مسکن موجب افزایش بها شده و اتباع خودی را نیز دچار مشکل کرده است. به همین علت، احزاب و گروه های پوپولیست می جو گسترده بیگانه ستیزی راه انداخته اند و در این کشورها حضور خارجیان را عامل برابری خدمات می پندارند. متأسفانه این فضا سازی روز به روز هم بیشتر می شود.

تأثیر مهاجرت بر رشد اقتصادی نیز منفی است. اگرچه مهاجران به وضوح تولید ناخالص داخلی را افزایش می دهند، اما به نظر می رسد که تولید ناخالص داخلی به ازای هر نفر را هم پایین می آورد - معیاری که اقتصاددانان معمولاً استاندارد های زندگی را با آن ارزیابی می کنند. تولید ناخالص داخلی به ازای هر نفر برای چهار فصل متوالی است... آمارهای ارائه شده از سوی دولت های کانادا، آلمان، ایسلند، نیوزلند، انگلیس و مانند اینها نشان می دهد که تولید به ازای هر نفر در سال ۲۰۲۲ بالغ بر ۲ درصد

این روزها همه با این مقوله آشنا هستند که امسال مهاجرت از کشور به خارج نسبت به سال های گذشته دو برابر و حتی بنابه ادعای برخی منابع، سه برابر نیز شده است. جالب اینجاست که آمار مهاجران تابولی خوبی را نشان نمی دهد. چرا در شرایط فعلی افرادی که هیچ مشکل سیاسی یا امنیتی ندارند، باز مصمم به خروج از کشور هستند؟

پیشانی های رسدخانه مهاجرت ایران نشان می دهد تا همین چند سال گذشته، مشکلات اقتصادی دلیل اصلی مهاجرت ایرانی ها بوده است. اما از دو سال گذشته، اقتصاد به پله دوم سقوط کرده و حالا این ناامیدی از اصلاح امور و اعتراض به آینده مهمم جای مشکلات اقتصادی را گرفته است. نتایج نظرسنجی رسدخانه مهاجرت ایرانی از اقلیت مختلف اجتماعی نشان می دهد که مهاجران از شیوه مملکت داری، بی ثباتی اقتصادی، اختلاس و فساد سیاسی و اداری در کشور، تحریم های موجود که امکان پویایی شغلی و مالی را نمی دهد، نوسان قیمت ارز، وجود تورم و شرایط اقتصادی نامطلوب ناشی از آن، دغدغه از آینده فرزندان و سطح حقوق و دستمزد و متناسب نبودن آن با معیشت که از مهم ترین عوامل اثر گذار بر تمایل به مهاجرت در میان همه اقشار بوده است، میل به مهاجرت دارند.

اما خطرناک ترین مهاجرت ها مربوط به نسل جوان تحصیل کرده و بویاست که سال ها از سرمایه این مملکت استفاده کرده، تحصیل نموده و در زمان یازدهی و فایده رسانی به کشور اقدام به مهاجرت می کنند. آن هم جوانانی که در تحصیل و نیوغ در رده های ممتاز قرار دارند. در کنار این، ۶۰ تا ۷۰ درصد پزشکان، پرستاران، مدیران میانی، کارآفرینان، مدیران ارشد نیز دست به مهاجرت می زنند و حتی افراد جریسته و با تجربه در وزارت خانه و ادارات هم بعد از بازنشستگی راهی دیار غربت می شوند. اینها شاید به نظر چندان جلوه گری نکرده باشند ولی اگر میزان رشد جمعیت ایران را در طی سالهای گذشته تا به امروز در نظر بگیریم که رو به نزول است و همچنین عدم بازگشت این تعداد از سرمایه های فکری و عملی که می توانستند در نوع خود علاوه بر حضور عینی به عنوان قشر کارآمد و کارآفرین و سازنده باشند، در خدمت کشورهای دیگر قرار گرفته و چه بسا در طول زمان فرزندان آنها به دلیل پرورش یافتن در محیطی دیگر نسبت به مسایل معینی و یا فرهنگی هیچ گونه تعلق خاطری نداشته باشند. این یعنی سهل انگاری ملی و اماندانه در رابطه با دست دادن سرمایه های جدی کشور!

بدرت اینکه در میان مردم این ادعا جا افتاده است که نظام

قدیر گلکاریان، مدیر روابط بین الملل Near East University

مهاجرت، معضلی دشوار با تبعاتی دشوارتر!